

[Udenrigsministeren.]

dette Punkt har skabt en større Usikkerhed end i tidligere Perioder. Naar det ærede Medlem sagde, at de Konservative udtalte, at de ikke vilde staa ved en mulig Ratifikation, saa vil jeg dog tro, at ingen Konservativ har udtalt dette paa saadan Maade, at han dermed mente, at England vilde tornægte sin Underskrift. Men en Ratifikation vil jo for England som for Danmark og som for enhver anden Stat, der underskriver, kun betyde, at Landet bindes for en kortere Tid; det, en mulig konservativ Regering i England kunde gøre, var dette atter at lade Konventionen falde, og derved vilde jo saa indtræde en ny Tilstand for alle de Lande, der har sluttet sig til den. Det ene Land bindes jo ikke paa længere Tid end det andet Land. Jeg tror nu ikke, man skal være saa overbevist om, at man allerede kan forudsige med Sikkerhed Resultatet af kommende engelske Valg. Jeg havde det Indtryk, at det ærede Medlem gik ud fra som en given Ting, at de Konservative vilde sejre. Han sagde, at det vilde jo ikke være glædeligt for Danmark, og det tror jeg ogsaa, vi maa erkende, hvis en saadan konservativ Valgsejr skulde føre til en Forandring i Englands Toldpolitik paa Omraader, hvor Forandringen vilde komme til at ramme os. Men ganske bortset fra, om dette sker eller ikke, tror jeg, vi maa se den Mulighed i Øjnene, at der paa det økonomiske Omraade kommer til at foregaa eller kan komme til at foregaa Ting i Europa og i Verden, som vi ikke nu kan forudse. Den økonomiske Politik, Toldpolitikken, er i en vis Forstand som hele Handelspolitikken og megen anden økonomisk Politik i Støbeskeen i Europa, og hvad der paa dette Omraade kan vokse op, kan ingen af os i Øjeblikket beregne. Der kan komme Toldforanstaltninger, som vi i Øjeblikket ikke kan regne med, der kan ogsaa komme en Art Rationaliseringspolitik, bygget paa et Varekontingentsystem, der fører mere eller mindre tilbage til Vilkaar som dem, der herskede i Krigstiden. Jeg for min Del tror, at hvis noget saadant blev forsøgt i Europa i en Tid, hvor der ikke var Krig, vilde det vise sig ganske overordentlig vanskeligt at gennemføre det, og det vilde forhaabentlig glippe hurtigt. Det vilde vise sig, at Staterne ikke magtede denne Fordeling paa en tilfredsstillende Maade, det vilde vise sig, at der skabtes overordentlig Misfornøjelse indenfor de enkelte Stater. Men man kan ikke afvise den Mulighed, at under det økonomiske Virvar, som har her-

sket i Tiden efter Krigen, kunde man i en Art Fortvivlelse overfor Vanskelighederne gribe til Forsøg af denne Karakter. Overfor dette tror jeg imidlertid, vi maa erkende, at det frugter ikke meget, at vi fører en større Diskussion i Øjeblikket om det i Danmark. Hvis Verden økonomisk forvandles, hvis helt nye Vilkaar skabes gennem Stormagternes økonomiske Politik, maa vi, naar dette foreligger, stræbe at indrette os derefter og træffe saadanne Foranstaltninger, at dette kommer til at gøre os mindst mulig Skade. Men paa hvilken Maade dette Formaal skal naas, derom kan ingen med nogen Rimelighed udtale sig i dette Øjeblik herhjemme i Danmark.

Det ærede Medlem sagde saa med megen Overlegenhed overfor al dansk økonomisk Politik baade i dette Øjeblik og i tidligere Tid, at vi havde Skaden og Spotten paa vor Side, at vi fik den venstre Kind gennemgarvet, og ikke tilfredse dermed vendte vi den højre Kind til, for at den kunde faa samme Skæbne. Overfor dette vil der jo være Grund til at spørge det ærede Medlem, hvad det da er, han tænker sig af Foranstaltninger, hvorved vi skulde forhindre denne efter hans Mening saa nedværdigende og skadelige Tilstand for Danmark. Han sagde derom, at vi skulde gaa i Dybden i Behandlingen af de økonomiske Spørgsmaal, men deri ligger jo ikke megen Anvisning. Han sagde ogsaa, vi skulde skabe vor Handelspolitik om til et handlekraftigt Instrument. Jeg ved ikke, om han dermed tænker paa en Overgang fra den Politik, som man nylig under Forhandlingerne i Traktatkommissionen enedes om, til en Politik af en helt anden Karakter. Men det ærede Medlem bebudede jo at ville vende tilbage til disse Spørgsmaal under Finanslovbehandlingen, og det er jo muligt, at vi da kan faa nogen Besked om, hvad det egentlig er, han tænker sig der kunde foregaa. Det forekommer mig ikke, at der hidtil fra nogen Side er givet nogen som helst Anvisning paa en Politik, der skulde stille Danmark bedre end den Handelspolitik, der hidtil har været ført. Der har ikke været ført noget som helst Vidnesbyrd om, at vi gennem den ene eller den anden Art af Toldsatser, gennem den ene eller den anden Art af Toldkrav eller Toldforhandlinger skulde kunne opnaa væsentlige Fordele overfor de store Stater, som vi først og fremmest staar i Forbindelse med handelspolitisk set.

Og saa tror jeg endelig, man har Lov at føje een Ting til, og det er, at saa meget man end spotter og haaner den danske økonomiske Politik, saaledes som den har formet